

Csepel, 1941. április 2.

1964-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem szakán szerzett diplomát. Az MTA Történettudományi Intézetében a Századok című folyóirat szerkesztőségi titkáráként segédmunkatárs volt, majd 1968-tól tudományos segédmunkatárs, a következő évben tudományos munkatárs lett. 1975-ben kinevezték csoportvezetővé, 1976-ban a historiográfiai osztály alapítója és vezetője, tudományos főmunkatárs beosztásban dolgozott. 1986-ban lett az intézet igazgatóhelyettese, 1988-ban megbízott igazgató. 1990-től 1996-ig, majd 2002 óta igazgató. 1989. május 10. és 1990. május 23. között művelődési miniszter volt. 1974-től az ELTE BTK-n egyetemi docens, 1979-ben az újkori történeti muzeológia tanszékcsoporthoz alapítója és vezetője volt, a História c. folyóirat alapító szerkesztője. 1990-től egyetemi tanár. A Magyar Tudományos Akadémiának 1993. május 10-étől tagja, 1996. május 10-étől 2002. május 7-ig elnöke volt. 1985 óta a Történész Világszövetség Újkori Forráskritikai Bizottság főtárgya, 1990 és 1995 között a Történetírás Története Bizottság főtárgya volt. Több történész világtudományos nagy téma előadója. Számos európai akadémia tagja, külföldi kitüntetései mellett Széchenyi-díjat (1995) és Herder-díjat (1997) kapott. 1990-től az Europa Institut Bp. alapító igazgatója, a Pro Renovanda Hungariae Alapítvány elnöke.